

så kan man som borger også i Frederiksborg Amt i fremtiden trække på den viden, de besidder i Sønderjyllands Amt, så vi alle kan modtage den bedste service.

Jeg forstår, at SF er noget bekymret for, at vi skulle forbedre den sociale udvikling. Jeg forstår ikke bekymringen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil først lige sige, at jeg kan forstå, at hr. Hans Andersen er mere enig i den aftale, der blev indgået om strukturreformen, end i det lovforslag, der ligger, for som forældre kan man kun få en speciel udredning, når det drejer sig om de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, og ikke, som hr. Hans Andersen sagde, i de mest komplicerede enkeltsager. Så der kan vi se, at vi to er enige, men uenige med ministeren. Dette sagt i parentes.

Det, der jo er hovedproblemet, er: Man ringer til VISO's central på Fyn, og de siger: Vi tror nok, at det er den institution, der ligger i Nordjylland, der har den konkrete viden om et senhjerneskadet barn, der har de komplikationer. Skal man så som forældre selv ringe? Så ringer man til dem og spørger, om man kan få hjælp. Nej, nej, det var ikke det, de kunne. Så ringer man til København.

Er det et omstillingsbord, eller er der en sagsbehandler i VISO på Fyn, der rent faktisk præcis overtager den her sag, hjælper igennem, ringer som ansat på Fyn? Det er der jo ikke, og det er der, hovedproblemet ligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Anne Baastrup, og så er det fru Pernille Vigsø Bagge for at udnytte den sidste del af SF's taletid, værsgo.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Døgninstitutionerne for børn og unge, der har et helt særligt behov for støtte, er i socialministerens forslag opdelt i tre:

Døgninstitutioner, hvis primære målgruppe er børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet. De placeres driftsmæssigt i de respektive beliggenhedskommuner.

Døgninstitutioner, hvis primære målgruppe er børn, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for behandling el-

ler anden udviklingsmæssig støtte. De placeres driftsmæssigt som udgangspunkt i regionerne.

Så er der sikrede døgninstitutioner for unge kriminelle, der driftsmæssigt som udgangspunkt placeres i regionerne.

Så vender jeg lige tilbage til de døgninstitutioner, som skal placeres i kommunerne. Jeg forstår simpelt hen ikke opdelingen. I bemærkningerne er der nogle, der har forsøgt at fortælle, hvad det er for børn, det drejer sig om. Jeg har tidligere på dagen stillet spørgsmål til Venstres ordfører på området, men jeg citerer nu igen fra lovforslagets bemærkninger:

»Målgruppen er således ikke karakteriseret ved sværhedsgraden af deres problemstillinger, men alene ved typen af problemstillinger, der skaber behovet for anbringelse uden for hjemmet.«

Hvad dækker den formulering over? Jeg glæder mig meget til, at socialministeren fortæller mig, hvad den efter min mening meget kryptiske formulering konkret betyder. Når jeg bruger udtrykket konkret, så er det med vilje, for jeg vil meget gerne have, at ministeren skærer ud i pap, hvad det betyder, også sådan, at det forholder sig til virkeligheden.

Jeg vil nemlig godt fortælle om et enkelt barn, der tilsyneladende kommer ind under den her formulering:

Hun var 3 måneder, da hun blev anbragt på en døgninstitution. Hun bevægede sig ikke, og hun var helt tavs. Hendes øjne stirrede tomt ud i rummet, ligegyldigt hvor meget de voksne på institutionen prøvede på at få kontakt med hende. Hun havde nemlig tilbragt de første måneder af sit liv med forældre, der var helt ude af stand til at forstå, at hun som alle andre spædbørn har brug for, at der blev snakket med hende, og at der f.eks. blev holdt om hende.

Der var slet ikke blevet reageret på hendes pludren, og det havde hun så vænnet sig til, så enhver form for kontakt gjorde hende nu utryg. Hun ville f.eks. ikke sutte på en sutteflaske, hvis nogen samtidig holdt hende. Først efter 3 måneders ophold på institutionen begyndte hun en dag at græde.

Kl. 12.15

Det er bl.a. hende, der gemmer sig bag socialministerens mystiske sætninger. Det er børn som hende, der har fået en helt skæv start på livet, vi skal sikre ordentlige tilbud. Hendes institution skal overgå til kommunal drift. Er det fornuftigt? Hvor mange pladser på døgninstitutioner er det, vi snakker om? 31. december 2003 var